

sige, at der ikke er noget at komme efter, men nu rejses der tvivl om det fra alle sider.

For det andet er vi selvfølgelig også skuffede over, at regeringen ikke vil være med til at styrke retssikkerheden ved at undgå, at ministeriet behandler klager over sig selv, sådan som tilfældet er i familiesammenføringsager. I stedet burde der være et uafhængigt klagenævn, som man kan gå til og klage sin nød, så man ikke skal klage sin nød til dem, der én gang har besluttet, at man skal være i nød. Det er ikke fremmede for retssikkerheden, så vi beklager, at regeringen heller ikke er med på det punkt.

Endelig beklager vi for det tredje, at regeringen ikke vil være med til at sikre, at der en gang om året bliver udgivet en beretning om, hvordan man administrerer sagerne i Integrationsministeriet. Der bliver afgjort i hundredvis af sager på familiesammenføringsområdet, der bliver givet rigtig mange afslag, og det bliver jo kritiseret. Mange, bl.a. højesteretsdommere, kritiserer, at lovgivningen ikke er klar, og at meget er overladt til embedsmændene, og netop for at styrke retssikkerheden er der derfor al mulig grund til en gang om året at udgive en eksempelsamling, som viser, hvordan man gør, så advokater og almindelige borgere kan læse disse eksempler igennem og sige: O.k., det er altså sådan, det skal forstås. Jeg har i øvrigt en sag, der ligner det eksempel, der blev nævnt tidligere.

Vi synes, det er beklageligt, at regeringen ikke vil være med til at øge retssikkerheden og ikke vil være med til at sikre større gennemsækelighed i lovgivningen, og vi beklager, at regeringen agter at sidde kritikken fra Institut for Menneskerettigheder og alle mulige andre internationale institutioner overhørig.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der er rejst tvivl fra alle sider, siger fru Elsebeth Gerner. Ja, der er rejst tvivl fra Alvaro Gil-Robles, fra Morten Kjærum og fra fru Elsebeth Gerner Nielsen, og det kan man selvfølgelig godt kalde alle sider – én, to, mange.

Jeg ved ikke, om det kan betale sig at blive ved, men jeg kan ikke komme mig af min undren over argumentationsformen. Når nu regeringen er så sikker, siger fru Elsebeth Gerner Nielsen, hvorfor så ikke nedsætte den kommission? Men hvorfor skulle regeringen dog gøre det, når regeringen er sikker på, at dens embeds-

mænd har gjort deres arbejde fuldstændig efter bogen?

Derimod er sagen den, at fru Elsebeth Gerner Nielsen selv er sikker. Fru Elsebeth Gerner Nielsen er selv sikker på, at der foregår noget ulovligt, og at det er helt sikkert, at det også vil være ekspertkommissionens endelige konklusion. Derfor har hun fået lokket Socialdemokraterne med til vedtagelsen, og det synes jeg simpelt hen er godt præsteret. Men lad det nu være, det bliver en sag mellem fru Elsebeth Gerner og fru Anne-Marie Meldgaard.

Men at foreslå, at regeringen selv skal bidrage til en ekspertkommission, når den fra fru Elsebeth Gerners side kun har til formål at vippe regeringen af pinden, er mig fuldkommen ufatte-

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi kommer ikke uden om, at Alvaro Gil-Robles, FN's Menneskerettighedskomiteé, UNHCR, Institut for Menneskerettigheder og for så vidt også en højesteretsdommer har kritiseret Danmark for manglende retssikkerhed og for ikke at overholde menneskerettighederne.

Kl. 13.30

Det er en meget alvorlig kritik for et civiliseret land, vil jeg gerne sige. Vi ville da virkelig være på tærerne, hvis alle mulige andre lande, som vi f.eks. gav ulandshjælp til, reagerede på samme måde, som regeringen gør her. Det er ret grotesk: Hvis andre lande gjorde det samme, som regeringen gør her, ville vi i den grad brokke os.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Kan fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke prøve at sætte sig i regeringens sted? Fru Elsebeth Gerner Nielsen er sikker på, at der foregår noget ulovligt, at det hele er pjaskulovligt. Regeringen og vi er lige så sikre på, at alt foregår efter bogen.

Jeg kan da godt forstå, at fru Elsebeth Gerner Nielsen gerne vil have sådan en ekspertkommission, der for fru Elsebeth Gerner Nielsen i mangel af et politisk flertal her i Folketingssalen vil kunne bruges som brækjern til at skade regeringens omdømme. Jeg kan sagtens se ideen i den taktik, men hvorfor i alverden skulle regeringen, der er lige så sikker på, at det hele foregår, som det skal, hjælpe fru Elsebeth Gerner Nielsen med det forehavende?